

L'esbalaïment de les nacions

Dc, 28/11/2018 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Comencem, amb aquest primer diumenge d'Advent, un nou any litúrgic amb el corresponent canvi de cicle. Iniciem el C en el que pertoca llegir l'evangeli de Lluç. Com és habitual, en el primer diumenge de l'any litúrgic es llegeix un fragment del discurs sobre la fi. En Lluç aquest discurs es troba al capítol 21 i va del verset 5 al 36. En la primera lectura d'avui en llegim dos fragments: vv 25-28 i 34-36.

El text que llegim avui pertany a la segona part del discurs (vv.25-36). A la primera part Jesús ha parlat de la destrucció i la fi de Jerusalem i la profanació del seu temple, referent indiscutible de la religiositat jueva. El que succeeix a Jerusalem no fas res més que ser un preludi d'una situació que es produirà a nivell universal.

El fragment que ens ocupa parla dels senyals espectaculars que precediran la vinguda del Fill de l'home i hi trobem tres col·lectius ben diferenciats dels que especifica la reacció que tindran amb la vinguda del Fill de l'home; es tracta de les nacions, els homes – algunes versions tradueixen la gent – i vosaltres que s'entén són els seguidors de Jesús.

Les nacions en terminologia bíblica tenen un significat important sobretot per les relacions amb el poble d'Israel. Les nacions són el paradigma de la idolatria: "Aquestes nacions, en els seus cultes, fan tota mena de ritus que el Senyor abomina i detesta" dirà el llibre del Deuteronomi (12,31) i el greu del cas és que aquestes nacions poden arrossegar Israel cap a la idolatria, per això el mateix llibre del Deuteronomi dirà: "El Senyor el teu Déu posarà a les teves mans aquestes nacions... no hi pactis... apartarien del Senyor els teus fills i ells adorarien altres déus" (7,2-3). Però Israel no farà cas d'aquestes advertències i acabarà practicant la idolatria, pecat pel qual serà dispersat entre les nacions que es convertiran en l'escenari i l'instrument del càstig imposat per Déu. "Ara s'han ajuntat contra tu moltes nacions i diuen: Que Sió sigui profanada" dirà el profeta Miquees (4,11). Les nacions, però, pagaran car el mal i el dany comés contra Israel, el que li hauran fet se'ls girarà en contra: "És a prop el dia del Senyor, dia d'amenaça contra totes les nacions. Et farà a tu tal com has fet. Amb les mateixes pagues et pagaran" (Ab 1,15).

Assíria, Babilònia, els selèucides són històricament les nacions que més han oprimat i perjudicat Israel, però, en el moment en que s'escriu el text de Lluç, la nació més opressora d'Israel és l'imperi romà. Poc abans del text que llegim avui, Lluç haurà dit: "Quan veureu que les legions romanes encerclin Jerusalem" (v.20). Però ara la sort s'ha capgirat i les nacions (l'imperi romà) viuran amb angoixa alarmades pel bramul del mar (v.21).

En el capítol 16 Lluç fa una distinció entre els homes i els fill de la llum (16,8). En el passatge que comentem trobem una distinció semblant. La gent –els homes– defallirà de por i d'ansietat, no serà així amb els seguidors de Jesús, les comunitats cristianes. Es veuen les reaccions de signe contrari per una banda la gent i les nacions, per altra els seguidors de Jesús. El llibre d'Enoc diu: "Cauran de cara a terra davant d'ell tots els reis, poderosos i encimbellats que dominen la terra, es prosternaran i esperaran en aquell Fill de l'Home, li pregaran i demanaran misericòrdia" (62,9). En canvi, als seus seguidors Jesús els diu:

Redreceu-vos i alceu el cap que el vostre alliberament s'acosta. Estar dret i amb el cap alt és la posició contrària a la submissió. En el text que segueix la lectura, Lluç mostra la imatge de la figuera que brota. És la primavera del Regne de Déu que, pels qui estan drets, s'imposarà total i definitivament.

Diumenge 1er d'Advent. 2 de Desembre de 2018.